

Από το Συναξάρι - Ο άγιος Οσβάλδος, βασιλιάς της Νορθουμβρίας

Categories : [ΘΕΟΛΟΓΙΑ](#)

Date : Αυγούστου 5, 2017

Ο άγιος Οσβάλδος ήταν γιος του βασιλιά της Βερνικίας (1) Εθελφρίδου. Όταν ο πατέρας του σκοτώθηκε στον πόλεμο κατά του βασιλιά της Ανατολικής Αγγλίας, κατέφυγε στην Σκωτία και βαπτίστηκε στην Μονή της Αϊόνας. Όταν ο Καντγουόλον, βασιλιάς της χώρας των Ουαλών, που είχε συμμαχήσει με τον Πέντα, έναν άγριο ειδωλολάτρη βασιλιά της Μερκίας, κατέλαβε την Νορθουμβρία αφού σκότωσε τον βασιλιά άγιο Έντγουιν, ο άγιος Οσβάλδος, ηλικίας τριάντα ετών τότε (634), ανέλαβε την επανάκτηση της χώρας του επικεφαλής ενός στρατού αδύναμου αριθμητικά, αλλά ισχυρού λόγω της εμπιστοσύνης του στην βοήθεια του Σωτήρος.

Όταν βρέθηκαν αντιμέτωποι με τους αντιπάλους τους, ασύγκριτα ανώτερους αριθμητικά, σε ένα μέρος που είχε εκθείας Προνοίας το όνομα «Πεδίο του Ουρανού» (Hefenfelth), ο Οσβάλδος είπε να υψώσουν έναν μεγάλο ξύλινο σταυρό, τον οποίο κρατούσε στα χέρια του, ενώ οι σύντροφοί του τον στερέωναν στην γη. Και αφού ενδυναμώθηκε από ένα όραμα του αγίου Κολομβανού [9 Ιουν.], την επαύριο κατήγαγε λαμπρή νίκη που του επέτρεψε να ενώσει υπό την εξουσία του τα δύο τμήματα της Νορθουμβρίας και να επεκτείνει σταδιακά την κυριαρχία του σε όλη την αγγλοσαξωνική Επταρχία.

Αναγνωρίζοντας ότι την δύναμη αυτή του την είχε χαρίσει ο Θεός με σκοπό να εκχύσει στον λαό του τα νάματα της θείας χάριτος, ο βασιλιάς προσέφυγε στους Κέλτες μοναχούς της Αϊόνας για να συνεχίσουν τον ευαγγελισμό των Σαξώνων του Βορρά, που είχε σταματήσει μετά τον θάνατο του αγίου Έντγουιν. Μετά την αποτυχία ενός πρώτου ιεραπόστολου, που αποδείχθηκε υπερβολικά απαιτητικός, στάλθηκε ο άγιος Αϊντάν ως ιεραποστολικός επίσκοπος [31 Αυγ.]. Ο τελευταίος, τον οποίο σύντομα ακολούθησαν πολλοί Κέλτες μοναχοί, εγκατέστησε την επισκοπική έδρα του στο νησί Λίντισφαρν [20 Μαρτ.], που έμοιαζε από πολλές απόψεις με την Αϊόνα και έκτοτε λειτούργησε ως μονή-επισκοπή· έγινε ένα πραγματικό φυτώριο αγιότητας και επονομάσθηκε «ιερά νήσος».

Επειδή ο άγιος ιεράρχης αγνοούσε την γλώσσα των Αγγλοσαξώνων, ο βασιλιάς Οσβάλδος τον υπηρετούσε ο ίδιος ως διερμηνέας στα κηρύγματά του. Βασιλιάς και επίσκοπος συναγωνίζονταν στην αρετή, την ευσέβεια και την αγάπη, έτσι που περισσότερο από τους λόγους τους ήταν το παράδειγμα της ευαγγελικής πολιτείας τους που επιτελούσε πλήθος μεταστροφών. Ο ηγεμόνας φαινόταν να νοιάζεται

περισσότερο να κερδίσει τον ουρανό, παρά να επεκτείνει την επίγεια εξουσία του. Περνούσε νύχτες ολόκληρες προσευχόμενος και δεν δίσταζε να καταξοδεύεται προς όφελος των φτωχών. Παντρεύοντας την κόρη του με τον βασιλιά του Ουέσεξ, κατόρθωσε να μεταστρέψει στον χριστιανισμό τον πεθερό του και τους Σάξωνες της Δύσης.

Αλλά η ευλογημένη αυτή βασιλεία δεν έμελλε να διαρκέσει πολύ. Παρά την προχωρημένη ηλικία του, ο φοβερός βασιλιάς της Μερκίας, Πέντα, δημιούργησε νέο συνασπισμό και κήρυξε στον Οσβάλδο λυσσαλέο πόλεμο, που κατέληξε στην μάχη του Μείζερφεθ (5 Αυγ. 642), κατά την οποία ο άγιος Οσβάλδος βρήκε ηρωικό θάνατο σε ηλικία τριάντα οκτώ ετών. Περικυκλωμένος από εχθρούς και τρυπημένος από βέλη έπεσε έχοντας στα χείλη την προσευχή αυτή: «Θεέ μου, σώσε τις ψυχές!» Το σώμα του μεταφέρθηκε στον Πέντα κι εκείνος πρόσταξε να κόψουν το κεφάλι και τα χέρια, που τα στηλίτευσε πάνω σε πασσάλους. Τα τίμια αυτά λείψανα που περισυνέλεξαν χριστιανοί έγιναν εν συνεχεία αντικείμενο ευλαβούς προσκύνησης και η τιμή του αγίου Οσβάλδου διαδόθηκε σε όλη την βόρεια Ευρώπη.

(1) Η Νορθουμβρία ήταν το ένα από τα επτά βασίλεια, στα οποία διαιρούνταν τότε η Αγγλία, και η ίδια χωριζόταν σε δύο τμήματα, τη Βερνικία και το Ντέρια.

(Από το βιβλίο: "Νέος Συναξαριστής της Ορθοδόξου Εκκλησίας", υπό Ιερομονάχου Μακαρίου Σιμωνοπετρίτου, Εκδόσεις "Ίνδικτος")

Η ΑΛΛΗ ΟΨΙΣ

Ψηλαφώντας την των πραγμάτων αλήθεια...

<http://alopsis.gr>

(Πηγή ηλ. κειμένου: koinoniaorthodoxias.org)